

הלבות בלים פרק כא

א. החוטין היוצאין מן האריג, והחוטין שבתחלת היריעה ושכסופה, והן הנקראין נימין כמה שעורן: שלפדין, ושלסודרין, ושלסעיה, ושלפליון שלראש שש אצבעות. ושלחלוק שהוא קרוע מתחלתו ועד סופו, ואחר שלובשין אותו מקבצין אותו בלולאות שעור חוטיו עשר אצבעות.

ב. הסגוס והרדיד והטלית, שלוש אצבעות. וכל היותר על השעורין האלו הנוגעים בו טהור, אף על פי שהבגד טמא במדרס או בשאר טמאות; ואין צריך לומר שאם נגעה טמאה ביתר, שהבגד טהור.

ג. נומי הכפח שלראש, והמסוה שמניחין הערביים על פניהם, והקלקין השזורין מן השער, והפנדה שלובש האדם על בשרו, והשמלה, והפרגוד שמניחין על הפתחים כמו פרכת נימיהן כל שהן.

ד. משקלת שנטמאת, הרי שנים עשר טפח מן החוט שלה חבור לה; וכל הנוגע בחוץ לשנים עשר טפח, טהור. ומשקלת שלחרשים, שמונה עשר טפח; ושלבנין, חמשים אמה. והיתר על מדות אלו אף על פי שהוא רוצה בקיומו, טהור. ומשקלת שלצידין, ושלצירין אפלו ארוכין כל שהן, טמאין.

ה. חוט מאזנים שלזהבים, ושלפלס, ושלשוקלי ארגמן טוב, שאוחזו השוקל בו ותולה המאזנים מידו שלוש אצבעות. קנה שלה, וחוטין שלה כל שהן.

ו. חוט מאזנים שלמוכרי עששיות שלמתכות וכיוצא בהן, שלוש טפחים; קנה שלה וחוטין שלה, שנים עשר טפח.

ז. חוט מאזנים שלחנונים, ושלבעלי בתים טפח; קנה המאזנים והחוטין שלה, ששה טפחים. חוט מאזנים שלצמרים, ושלשוקלי זכוכית טפחים; קנה מאזנים והחוטין שלה, תשעה טפחים. והיתר על השעורין האלו, אינו חבור.

ח. החבל שמסרגין בו המטות, מאימתי הוא חבור למטה: משיסרג בו שלושה בתים. והנוגע בחבל מן הקשר ולפנים, טמא; מן הקשר ולחוץ עד שלוש אצבעות, טמא מפני שהן צרכו שלקשר, הרי הן מכלל המטה. וחוץ לשלוש אצבעות, טהור שאינו מצרך הכלי, שאפלו פסקו אין הקשר נתר.

ט. חבל היוצא מן המטה שהיא טמאה עד סוף ארבעה טפחים, הנוגע בו טהור: שאינו מצרפי המטה, לפי שאינו ראוי לכלום. מתחלת חמשה ועד סוף עשרה טמא, מפני שתולין בו את המטות; מעשרה ולחוץ טהור, מפני שהוא יתר על צרך המטה.

י. אבנט שלאריג שמקיפין אותו על המטה כדי לקבץ אבריה, והוא הנקרא מזרן, שהיתה קצתו יוצאה מן המטה עד עשרה טפחים, הרי הוא מצרפי המטה; יתר על עשרה, אינו מצרפי המטה. ומזרן שבלה אם נשאר ממנו שבעה טפחים כדי לעשות ממנו חבק לחמור, הרי זה מקבל טמאה.

יא. מטה שהיתה טמאה מדרס, ומזרן יוצא ממנה עד עשרה טפחים, הרי הוא אב טמאה כמטה והכל מדרס; מעשרה ולחוץ, הרי הוא כמגע מדרס. דרס הזב על המזרן היוצא

מַעֲשֶׂה וּלְפָנִים, הָרִי הַמָּטָה כָּלָה מִדֶּרֶס; מַעֲשֶׂה וְלַחוּץ, טְהוֹרָה.

יב. בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים, לְמִדֶּרֶס; אֲבָל לְשָׂאֵר טַמְאוֹת אֶפְלוּ מֵאָה אִמָּה, כָּלוּ חֲבוּר. פִּי־צֹד: מִזְרֵן שֶׁהָיָה כְּרוּךְ עַל הַמָּטָה, וְהַכְּנִיס קִצְתּוֹ לְאַהֲלֵי הַמֶּת, אוֹ שֶׁנִּגַּע שָׂרֵץ בְּקִצְתּוֹ, אוֹ שֶׁנִּפְלוּ מִשָּׁקִין טַמְאִין עַל קִצְתּוֹ נִטְמְאֵת הַמָּטָה, וְאֶפְלוּ הָיָה הַקִּצָּה שֶׁנִּטְמָא יוֹצֵא מִן הַמָּטָה מֵאָה אִמָּה.

יג. מָטָה שֶׁהָיָה טַמְאָה מִדֶּרֶס, וְכֵרֶךְ לָהּ מִזְרֵן הַכֹּל טַמָּא מִדֶּרֶס; הִפְרִישׁוּ הַמָּטָה מִדֶּרֶס כְּשֶׁהִיָּתָהּ, וְהַמִּזְרֵן מִגַּע מִדֶּרֶס. הִיָּתָה טַמְאָה טַמְאֵת שְׁבַעָה, וְכֵרֶךְ לָהּ מִזְרֵן כָּלָה טַמְאָה טַמְאֵת שְׁבַעָה; הִפְרִישׁוּ הִיא טַמְאָה טַמְאֵת שְׁבַעָה כְּשֶׁהִיָּתָהּ, וְהַמִּזְרֵן טַמָּא טַמְאֵת עָרֵב.

יד. הִיָּתָה טַמְאָה טַמְאֵת עָרֵב, וְכֵרֶךְ לָהּ מִזְרֵן הַכֹּל טַמָּא טַמְאֵת עָרֵב; הִפְרִישׁוּ הִיא טַמְאָה טַמְאֵת עָרֵב כְּשֶׁהִיָּתָהּ, וְהַמִּזְרֵן טְהוֹר. טו. מָטָה שֶׁכֵּרֶךְ לָהּ מִזְרֵן, וְנִגַּע בָּהֶן הַמֶּת הַכֹּל טַמָּא טַמְאֵת שְׁבַעָה; פִּרְשׁוּ, טַמְאִין טַמְאֵת שְׁבַעָה. נִגַּע בָּהֶן שָׂרֵץ וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, טַמְאִין טַמְאֵת עָרֵב; פִּרְשׁוּ, טַמְאִין טַמְאֵת עָרֵב.

טז. כָּרַע שֶׁהִיָּתָה טַמְאָה מִדֶּרֶס, וְחִבְרָה לַמָּטָה הַמָּטָה כָּלָה מִדֶּרֶס; פִּרְשָׁה הַכָּרַע טַמְאָה מִדֶּרֶס כְּשֶׁהִיָּתָהּ, וְהַמָּטָה מִגַּע מִדֶּרֶס.

יז. וְכֵן אִם הִיָּתָה הַכָּרַע טַמְאָה טַמְאֵת שְׁבַעָה, וְחִבְרָה לַמָּטָה הַמָּטָה כָּלָה טַמְאָה טַמְאֵת שְׁבַעָה, כָּאִלוּ נִגַּע הַמֶּת בַּכָּרַע שָׁלָה; וְאִם הָיָה עַל הַמָּטָה, טָהְרָה הַכָּרַע בְּכֻלָּהּ. וְאִם פִּרְשָׁה קֶדֶם הָיָה הַכָּרַע טַמְאָה טַמְאֵת שְׁבַעָה כְּשֶׁהִיָּתָהּ, וְהַמָּטָה טַמְאָה טַמְאֵת עָרֵב.

יח. הִיָּתָה הַכָּרַע טַמְאָה טַמְאֵת עָרֵב, וְחִבְרָה לַמָּטָה הַכֹּל טַמָּא טַמְאֵת עָרֵב. פִּרְשָׁה הִיא טַמְאָה טַמְאֵת עָרֵב, וְהַמָּטָה טְהוֹרָה: שֶׁאִין הַטַּמָּא טַמְאֵת עָרֵב מִן הַמֶּת מִטַּמָּא אָדָם, וְלֹא פְלִים מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְלֹד כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ. וְכֵן הָדִין בִּשְׁנֵי שְׁלֹמֶעֶדֶר שֶׁנִּטְמָא בְּמֵת, וְאַחֲרֵי כֵן חִבְרוּ לַמַּעֲדָר.